

Europeiska unionens officiella tidning

C 412

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioandra årgången

9 december 2019

Innehållsförteckning

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

REKOMMENDATIONER

Europeiska centralbanken

2019/C 412/01	Europeiska systemrisknämndens rekommendation av den 26 september 2019 om utbyte och insamling av upplysningar i makrotillsynssyften hos filialer till kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland (ESRB/2019/18)	1
---------------	---	---

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2019/C 412/02	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.9512 — EQT/Colony Capital/Zayo) ⁽¹⁾	11
---------------	---	----

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Rådet

2019/C 412/03	Slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om utbildning av ungdomsarbetsare	12
---------------	---	----

2019/C 412/04	Rådets slutsatser om Eurojust – unionens enhet för rättsligt samarbete i den digitala eran	16
---------------	--	----

Europeiska kommissionen

2019/C 412/05	Eurons växelkurs — 6 december 2019	20
---------------	--	----

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2019/C 412/06	Förhandsanmälan av en koncentration Ärende M.9559 – Telefónica/Prosegur/Prosegur Alarmas España Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾ 21
2019/C 412/07	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.9653 – Pon Tyre Group/Gilde Fund V/Gundlach Automotive Corporation) Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾ 23
2019/C 412/08	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.9586 – SEGRO/PSPB/7R Projekt 5) Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾ 24

ÖVRIGA AKTER

Europeiska kommissionen

2019/C 412/09	Offentliggörande av ett meddelande om godkännande av en standardändring av produktspecifikationen för ett namn i vinsektorn i enlighet med artikel 17.2 och 17.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/33 25
---------------	--

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS REKOMMENDATION

av den 26 september 2019

om utbyte och insamling av upplysningar i makrotillsynssyften hos filialer till kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland

(ESRB/2019/18)

(2019/C 412/01)

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS STYRELSE HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.2 b, 3.2 d, och 3.2 f samt artiklarna 16–18,

med beaktande av Europeiska systemrisknämndens beslut ESRB/2011/1 av den 20 januari 2011 om arbetsordningen för Europeiska systemrisknämnden ⁽²⁾, särskilt artikel 15.3 e och artiklarna 18–20, och,

av följande skäl:

- (1) Makrotillsynens slutmål är att bidra till att värna stabiliteten i det finansiella systemet som helhet, genom att bl.a. stärka dess förmåga att återhämta sig efter störningar och minska uppbyggnaden av systemrisk.
- (2) Enligt förordning (EU) nr 1092/2010 bör övervakningen och bedömningen av potentiella systemrisker baseras på en bred uppsättning relevanta makro- och mikroekonomiska uppgifter och indikatorer, och förordningen ger Europeiska systemrisknämnden (ESRB) rätt att få direkt och omedelbar tillgång till alla uppgifter som krävs för att fullgöra dess uppdrag avseende makrotillsynen, samtidigt som dessa uppgifter måste förbli konfidentiella vid behov.
- (3) Andra myndigheter som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller andra finansiella stabilitetsuppgifter – inklusive myndigheter som tillhandahåller analyser till stöd för makrotillsynspolitiska beslut – bör också ha tillgång till relevanta uppgifter och indikatorer som behövs för att de ska kunna utföra sina uppgifter. Den information som är tillgänglig för berörda myndigheter om filialer på deras territorier skiljer sig åt mellan medlemsstaterna när det gäller omfattning och frekvens.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 58, 24.2.2011, s. 4.

- (4) I Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2011/3 ⁽³⁾ rekommenderades bland annat att medlemsstaterna bör säkerställa att makrotillsynsmyndigheter har befogenhet att begära in och inom rimlig tid få alla nationella uppgifter och all nationell information som har betydelse för utövandet av deras uppgifter, vilket även inbegriper information från tillsynsorgan med inriktning på mikrotillsyn och värdepappersmarknaden samt information som inte kommer från lagstiftningsområdet, liksom institutionsspecifik information efter en motiverad begäran och under lämpliga former för att säkerställa att den hålls konfidentiell. Den rekommendationen kunde dock inte förutse alla de olika institutionella arrangemang avseende hur makrotillsynsåtgärder antas och genomförs som har vuxit fram i medlemsstaterna sedan 2011. Därför tog det inte specifikt upp vissa institutionella arrangemang som kan behövas för att säkerställa att makrotillsynsmyndigheter har tillgång till den information som anses vara nödvändig för att de ska kunna utföra sina uppgifter, men som de inte har tillgång till.
- (5) För närvarande utgör tillhandahållandet av gränsöverskridande finansiella tjänster via filialer till kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland en viktig del av det finansiella systemet i ett antal medlemsstater. Vissa filialer i dessa medlemsstater a) har utsetts av de behöriga myndigheterna som betydande i enlighet med artikel 51 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁴⁾, b) uppfyller kriterierna för andra systemviktiga institut i enlighet med artikel 131 i direktiv 2013/36/EU, c) tillhandahåller kritiska funktioner på grundval av det europeiska ramverket för återhämtning och resolution, eller (d) har en betydande marknadsandel i verksamhet som är relevant ur ett finansiellt stabilitetsperspektiv (nedan tillsammans kallade *filialer med betydelse för finansiell stabilitet*). Unionsrätten innehåller inte någon harmoniserad definition av filialer med betydelse för finansiell stabilitet. Tillhandahållandet av gränsöverskridande finansiella tjänster via sådana filialer förväntas öka i framtiden eftersom den finansiella integrationen inom Europeiska unionen fortsätter. Varje myndighet som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller andra finansiella stabilitetsuppgifter måste kunna erhålla viss grundläggande information om alla filialer som är verksamma inom dess jurisdiktion vars moderkreditinstitut har sitt huvudkontor i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland. Detta för att myndigheten åtminstone ska kunna bedöma huruvida dessa filialer är relevanta för den finansiella stabiliteten i det land där de är verksamma. Om myndigheten anser att så är fallet, måste den också kunna få mer detaljerad information om dessa filialers verksamhet.
- (6) Filialer till kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat eller i ett tredje land har olika storlek och betydelse. Om dessa filialer anses vara relevanta för den finansiella stabiliteten i det land där de är verksamma finns det ett behov av att intensifiera samarbetet mellan de relevanta myndigheterna i värdmedlemsstaten och hemmedlemsstaten. I sådana fall är utbytet av utvald information om moderinstitut och de grupper som dessa filialer ingår i nödvändigt för att bedöma den potentiella förstärkande effekt som sådana filialer kan ha under perioder av alltför stor kredittillväxt eller i en kris. Utbytet av sådan utvald information om dessa moderinstitut och grupper avseende kapitalbas och belåning (inbegripet relevanta buffertkrav), finansierings- och likviditetsrisker, affärsstrategi och vissa aspekter av återhämtningsplaner är också nödvändiga för att säkerställa effektiviteten i makrotillsynspolitikerna i värdmedlemsstaterna för sådana filialer.
- (7) Av dessa skäl anses tillhandahållandet av de uppgifter som framgår av rekommendation C vara nödvändig, så att myndigheter med ansvar för att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller andra finansiella stabilitetsuppgifter kan fullgöra sina uppgifter. Denna information bör lämnas till dessa myndigheter efter en motiverad begäran, på behovsbasis och inom gränserna för tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning. Om dessa myndigheter behöver ytterligare information för att kunna utföra sina uppgifter och övervaka eller bedöma systemrisker eller för att utveckla nya policyinstrument, bör de erhålla den ytterligare informationen efter en motiverad begäran.
- (8) Varken direktiv 2013/36/EU, särskilt artikel 56 i detta, eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁵⁾ förhindrar utbytet av information mellan behöriga myndigheter och myndigheter eller organ med ansvar för att upprätthålla stabiliteten i det finansiella systemet i medlemsstaterna, inom ramen för utövandet av sin tillsynsfunktion. Trots att unionsrätten tillhandahåller en ram för utbyte av information mellan relevanta myndigheter för mikrotillsyn, finns det ingen ram för utbyte av information för makrotillsynsändamål.

⁽³⁾ Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2011/3 av den 22 december 2011 om de nationella myndigheternas mandat för makrotillsyn (EUT C 41, 14.2.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (9) Centralbanker samlar in information om filialer till kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat eller i ett tredje land. Nationella centralbanker inom Europeiska centralbankssystemet uppmanas att dela sådan information med relevanta myndigheter efter en motiverad begäran och på behovsbasis, eftersom detta anses vara ett effektivt sätt att underlätta fullgörandet av deras uppgifter.
- (10) Väl utformade arrangemang för utbyte av information om filialer till kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat eller i ett tredje land kan hjälpa de myndigheter som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller andra finansiella stabilitetsuppgifter att utföra sina uppgifter. Användningen av samförståndsavtal skulle införa standardisering och förutsägbarhet och skapa en gemensam grund för vad som utgör relevant information för utförandet av deras uppgifter; samförståndsavtal anses också vara ett effektivt och ändamålsenligt medel för att uppnå målet att skapa en kultur av informationsdelning mellan de relevanta myndigheterna för makrotillsyn. I detta avseende kan det nordisk-baltiska makrotillsynsforumet ⁽⁶⁾ och det senaste samförståndsavtalet om samarbete och samordning om gränsöverskridande finansiell stabilitet i Norden och Baltikum ⁽⁷⁾ fungera som referenspunkter för ett nära samarbete mellan de relevanta myndigheterna.
- (11) Enligt subsidiaritetsprincipen bör den relevanta medlemsstaten välja vilken myndighet som ska samla in information om finansiell stabilitet eller för makrotillsynsändamål.
- (12) Enligt artikel 40 i direktiv 2013/36/EU får värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter kräva att alla kreditinstitut som har filialer inom deras territorium lämnar periodiska rapporter om sin verksamhet i dessa värdmedlemsstater. Denna rapportering kan krävas i) för informationsändamål eller för statistiska ändamål, ii) för att identifiera filialer som betydande eller iii) för tillsynsändamål som anförtröts den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten enligt direktiv 2013/36/EU. Det är inte klart om information som samlats in enligt den artikeln också kan användas för makrotillsynsändamål, eftersom det i den relevanta bestämmelsen inte görs någon åtskillnad mellan makrotillsyn och makrotillsyn. Europeiska kommissionen bör därför, inom ramen för den översyn som föreskrivs i artikel 513 i förordning (EU) nr 575/2013, överväga huruvida unionsrätten bör ses över, konkret för att förtydliga att information från filialer även kan samlas in för makrotillsynsändamål.
- (13) Filialer till kreditinstitut som har sitt huvudkontor i ett tredje land omfattas endast av den nationella lagstiftningen, och den nationella lagstiftningen i denna fråga är inte harmoniserad i unionsrätten. Till följd av ändringar som nyligen gjorts genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 ⁽⁸⁾, stadgar artikel 47 i direktiv 2013/36/EU att nationella behöriga myndigheter ska samla in en minimiuppsättning information kompletterad med annan information som bedöms vara nödvändig för att man ska kunna övervaka en filials verksamhet på ett heltäckande sätt från sådana filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredje land. När så är möjligt och lämpligt bör sådan information delas med de myndigheter som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller andra finansiella stabilitetsåtgärder. Inom ramen för den översyn som föreskrivs i artikel 513 i förordning (EU) nr 575/2013 – och som nämns ovan – om huruvida unionsrätten bör ändras, dvs. om man bör förtydliga att information från filialer också kan samlas in för makrotillsynsändamål, bör kommissionen också överväga möjligheten att samla in uppgifter för sådana ändamål från filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredje land.

⁽⁶⁾ Nordic-Baltic Macroprudential Forum (NBMF) är ett regionalt samarbetsorgan för centralbankscheferna och cheferna för tillsynsmyndigheterna. NBMF diskuterar regelbundet riskerna för den finansiella stabiliteten i Norden och Baltikum och i specifika länder, samt även makrotillsynsåtgärder och deras ömsesidighet som ett sätt att hantera dessa risker och förbättra den regionala samordningen.

⁽⁷⁾ Memorandum of Understanding on Cooperation and Coordination on cross-border financial stability between relevant Ministries, Central Banks, Financial Supervisory Authorities and Resolution Authorities of Denmark, Estonia, Finland, Iceland, Latvia, Lithuania, Norway and Sweden, 31 januari 2018.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbehovigheter och kapitalbevarande åtgärder (EUT L 150, 7.6.2019, s. 253).

- (14) Enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ⁽⁹⁾ (nedan kallad *SSM-förordningen*) är ECB den behöriga myndigheten i förhållande till betydande kreditinstitut inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM). ECB ansvarar därför för tillsynen över betydande kreditinstitut och bedriver ett nära samarbete med de nationella behöriga myndigheterna för att utföra sina uppgifter genom gemensamma tillsynsgrupper, som består av personal från ECB och de relevanta nationella behöriga myndigheterna. Detta möjliggör ett smidigt och snabbt utbyte av information om de kreditinstitut som står under tillsyn. Myndigheter som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller andra finansiella stabilitetsuppgifter kan begära och erhålla information från ECB i dess tillsynsroll om filialer till kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat.
- (15) Enligt artikel 5.2 i SSM-förordningen är ECB ansvarig för att bedöma de makrotillsynsåtgärder som antagits av nationella myndigheter och, när så bedöms nödvändigt, att ställa högre krav på kapitalbuffertar och vidta strängare åtgärder. I detta avseende omfattas information om filialer till kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland av de kategorier av information som kan vara nödvändiga för att ECB ska kunna utföra dessa uppgifter.
- (16) De behöriga myndigheterna i medlemsstater som inte deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen kan samarbeta och utbyta information om kreditinstitut som står under tillsyn i tillsynskollegier som inrättats i enlighet med artiklarna 51 och 116 i direktiv 2013/36/EU och som fungerar som ett verktyg för att samordna tillsynsuppgifter som berör gränsöverskridande verksamhet som bedrivs av ett kreditinstitut.
- (17) Denna gränsöverskridande mekanism för informationsutbyte är inriktad på målen för mikrotillsynen. Följaktligen föreskriver artiklarna 51 och 116 i direktiv 2013/36/EU och kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/98 ⁽¹⁰⁾, som fastställer de allmänna reglerna för tillsynskollegiernas funktionssätt, inte uttryckligen att myndigheter som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller andra uppgifter avseende finansiell stabilitet ska delta i de relevanta tillsynskollegierna. Den relevanta behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har dock i princip möjlighet att bjuda in andra enheter att delta i tillsynskollegiernas sammanträden, förutsatt att alla kollegiets medlemmar är överens om detta. Viss information om det kreditinstitut som filialen tillhör och som delas i tillsynskollegiet kan vara relevant för makrotillsynsfrågor. För detta ändamål uppmanas de behöriga myndigheterna att bjuda in relevanta myndigheter som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller andra uppgifter avseende finansiell stabilitet att delta i beredningen av specifika frågor av intresse för makrotillsynen som diskuteras i tillsynskollegierna. Att uttryckligen inkludera sådana relevanta myndigheter i tillsynskollegierna som potentiella observatörer i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/98 skulle kunna ge större säkerhet i fråga om denna roll. Att bjuda in företrädare för makrotillsynsmyndigheter att delta i tillsynskollegiernas möten för att informera andra deltagare om makrotillsynsrisker eller regleringstekniska aspekter inom området makrotillsyn kan också vara värdefullt för diskussioner inom tillsynskollegierna.
- (18) För att säkerställa en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig strategi för informationsutbyte inom ramen för denna rekommendation bör Europeiska bankmyndigheten (EBA), i samarbete med ESRB, utarbeta riktlinjer för, och övervaka utbytet av, information. För att uppnå en viss grad av konvergensen på den information som erhålls från berörda parterna, bör EBA upprätta en gemensam ram för samförståndsavtal i samarbete med alla berörda parter.
- (19) Denna rekommendation är inte tänkt att påverka det arbete som unionens centralbanker utför inom ramen för sina penningpolitiska mandat.
- (20) ESRB:s rekommendationer offentliggörs efter det att mottagarna har informerats, och efter det att styrelsen har informerat Europeiska unionens råd om sin avsikt att göra detta samt rådet getts möjlighet att agera.

⁽⁹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/98 av den 16 oktober 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU avseende tekniska standarder för tillsyn för att specificera de allmänna villkoren för tillsynskollegiernas funktionssätt (EUT L 21, 28.1.2014, s. 2).

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

AVSNITT 1

REKOMMEDATIONER

Rekommendation A — samarbete och informationsutbyte på behovsbasis

Det rekommenderas att de relevanta myndigheterna

1. bedriver ett sådant informationsutbyte som anses nödvändigt för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter i samband med att de antar och/eller aktiverar makrotillsynsåtgärder eller utför andra uppgifter avseende finansiell stabilitet på ett effektivt och ändamålsenligt sätt, när det gäller filialer i en värdmedlemsstat till kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland. Informationsutbytet bör äga rum efter mottagande av en motiverad begäran om information avseende sådana filialer – med beaktande av de riktlinjer som EBA har utfärdat i enlighet med delrekommendation C.1 – som lämnats in av en relevant myndighet i den värdmedlemsstat som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller utföra andra uppgifter avseende finansiell stabilitet. Informationsutbytet bör stå i relation till filialernas betydelse för den finansiella stabiliteten i värdmedlemsstaten.
2. upprättar samförståndsavtal eller andra former av frivilliga arrangemang för samarbete och informationsutbyte mellan sig – eller med en relevant myndighet i ett tredjeland – avseende filialer i värdmedlemsstaten till kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, om alla berörda parter anser detta nödvändigt och lämpligt för att underlätta informationsutbytet.

Rekommendation B — ändringar av unionens rättsliga ram

Det rekommenderas att Europeiska kommissionen

1. granskar huruvida det finns aspekter i unionslagstiftningen som utgör ett hinder för myndigheter som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller utföra andra uppgifter avseende finansiell stabilitet att inneha eller erhålla nödvändig information om filialer för att utföra dessa funktioner eller uppgifter.
2. efter en bedömning där den drar slutsatsen att sådana hinder föreligger, föreslår att unionslagstiftningen ändras så att dessa hinder kan avlägsnas.

Rekommendation C — riktlinjer för och övervakning av informationsutbyte

Det rekommenderas att Europeiska bankmyndigheten

1. utfärdar riktlinjer i enlighet med rekommendation A för informationsutbytet mellan relevanta myndigheter avseende filialer till kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat, som bör omfatta en förteckning över information som ska ingå i utbytet, som ett minimum, på behovsbasis, och inom gränserna för tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning. Förteckningen bör åtminstone innehålla uppgifter från var och en av följande kategorier

på filialnivå:

- a) tillgångar och exponeringar, med uppdelningar.
- b) uppdelning av tillgångar avseende låntagarbaserade åtgärder.
- c) skulder, med uppdelningar.
- d) exponeringar inom den finansiella sektorn.
- e) information som är behövs för att identifiera andra systemviktiga institut (O-SII).

på modergrupps-/moderinstitutnivå:

- f) kapitalbas och finansiell hävstång.
 - g) finansiering och likviditet.
 - h) relevant information om filialer, såsom affärsstrategier och vissa delar av kreditinstitutens återhämtningsplaner och relevanta tillsynsbedömningar.
2. regelbundet, i samarbete med ESRB, granskar hur ändamålsenligt och effektivt informationsutbytet är mellan de berörda myndigheterna avseende filialer till kreditinstitut som har sitt huvudkontor i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland.

AVSNITT 2

GENOMFÖRANDE

1. Definitioner

I denna rekommendation gäller följande definitioner:

- a) *filial*: ett driftställe som utgör en rättsligt beroende del av ett kreditinstitut och som självständigt utför alla eller vissa av de transaktioner som är hänförliga till verksamhet i kreditinstitut.
- b) *kreditinstitut*: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
- c) *filial med betydelse för den finansiella stabiliteten*: en filial i en värdmedlemsstat till ett kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland som uppfyller något av följande kriterier:
 - i) den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har fastställt att filialen ska betecknas som betydande i enlighet med artikel 51 i direktiv 2013/36/EU,
 - ii) den behöriga eller utsedda myndigheten i värdmedlemsstaten har fastställt att filialen uppfyller de kriterier som avses i artikel 131.3 i direktiv 2013/36/EU för identifiering av andra systemviktiga institut (O-SII), i enlighet med Europeiska bankmyndighetens riktlinjer EBA/GL/2014/10 ⁽¹⁾.
 - iii) den nationella resolutionsmyndigheten i värdmedlemsstaten har fastställt att filialen i värdmedlemsstaten tillhandahåller kritiska funktioner i den mening som avses i artikel 2.1.35 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ⁽²⁾.
 - iv) filialen har en marknadsandel som överstiger 2 procent av minst en av de kategorier av exponeringar som framgår av artikel 133.5 a och 133.5 b i direktiv 2013/36/EU. ⁽³⁾.
- d) *värdmedlemsstat*: en värdmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1 led 44 i förordning (EU) nr 575/2013.
- e) *hemmedlemsstat*: hemmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1 led 43 i förordning (EU) nr 575/2013.
- f) *behörig myndighet*: en offentlig myndighet eller ett offentligt organ som officiellt har erkänts i nationell lagstiftning och som enligt nationell lagstiftning har befogenhet att utöva tillsyn över kreditinstitut som en del av tillsynssystemet i den berörda medlemsstaten och ECB i enlighet med artikel 9.1 i förordning (EU) nr 1024/2013.
- g) *samförståndsavtal*: en frivillig överenskommelse som reglerar hur de berörda myndigheterna avser att samarbeta med varandra och som i detalj reglerar vilka uppgifter och vilken information utbytet omfattar, i enlighet med tillämplig lagstiftning och annan reglering.
- h) *relevant myndighet*:
 - 1. en myndighet som är behörig att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller utföra andra uppgifter avseende finansiell stabilitet, t.ex. tillhörande analysarbete, inklusive men inte begränsat till:
 - i) en utsedd myndighet i enlighet med avdelning VII kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU eller artikel 458.1 i förordning (EU) nr 575/2013,
 - ii) ECB enligt artikel 9.1 i förordning (EU) nr 1024/2013,
 - iii) ett makrotillsynsorgan med de mål, arrangemang, uppgifter, befogenheter, instrument, ansvarighetskrav och andra särdrag som framgår av rekommendation ESRB/2011/3,
 - 2. en behörig myndighet.

⁽¹⁾ Europeiska bankmyndighetens riktlinjer av den 16 december 2014 om kriterierna för att fastställa villkoren för tillämpning av artikel 131.3 i direktiv 2013/36/EU (CRD) i samband med bedömningen av andra systemviktiga institut (O-SII) (EBA/GL/2014/10).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽³⁾ I dess ändrade lydelse enligt direktiv (EU) 2019/878.

2. Kriterier för genomförandet

1. Följande kriterier gäller för genomförandet av denna rekommendation:
 - a) Principen om behovslenlig behörighet och proportionalitetsprincipen ska beaktas så att man beaktar målsättningen och innehållet i varje rekommendation.
 - b) De särskilda efterlevnadskriterier avseende varje rekommendation som anges i bilagan bör uppfyllas.
2. Mottagarna ska meddela ESRB och rådet vilka åtgärder som de vidtar med anledning av denna rekommendation, eller på lämpligt sätt motivera eventuell passivitet. Rapporterna bör som minimum innehålla
 - a) information om innehållet i, och tidsramarna för, de åtgärder som vidtas,
 - b) en bedömning av huruvida de vidtagna åtgärderna kommer att uppnå målen för denna rekommendation,
 - c) en ingående motivering av varför man avstått från att vidta åtgärder eller gjort avsteg från denna rekommendation, inklusive eventuella förseningar.

3. Tidsfrister för uppföljning

Adressaterna ska meddela ESRB och rådet vilka åtgärder som de vidtar med anledning av denna rekommendation, eller på lämpligt sätt motivera eventuell passivitet, enligt vad som anges nedan.

1. Rekommendation A

- a) Senast den 31 december 2020 ska de relevanta myndigheterna överlämna en interimrapport till ESRB och rådet om genomförandet av rekommendation A.
- b) Senast den 31 december 2024 ska de relevanta myndigheterna överlämna en slutrapport om genomförandet av rekommendation A till ESRB och rådet, med beaktande av eventuella ändringar av nationell lagstiftning, EU:s lagstiftning samt EBA:s riktlinjer.

2. Rekommendation B

Senast den 31 december 2022 ska kommissionen lämna en rapport till ESRB och rådet om hur rekommendation B har genomförts.

3. Rekommendation C

Senast den 31 december 2023 ska EBA lämna en rapport till ESRB och rådet om hur rekommendation C har genomförts.

4. Granskning och utvärdering

1. ESRB-sekretariatet ska

- a) stödja adressaterna, säkerställa en samordnad rapportering, tillhandahållandet av relevanta förlagor och information om tillvägagångssätt och tidsfrister för uppföljningen,
- b) verifiera adressaternas uppföljning, hjälpa adressaterna när dessa så önskar och lämna rapporter om uppföljningen till styrelsen via styrkommittén.

2. Styrelsen kommer att bedöma adressaternas åtgärder och förklaringar och i förekommande fall besluta huruvida denna rekommendation inte har följts och huruvida en adressat har underlåtit att motivera sin passivitet på lämpligt sätt.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 26 september 2019.

*Chef för ESRB:s sekretariat,
på ESRB-styrelsens vägnar*
Francesco MAZZAFERRO

BILAGA

KRITERIER FÖR ATT UPPFYLLA REKOMMENDATIONERNA

Rekommendation A — samarbete och informationsutbyte på behovsbasis

För rekommendation A ska nedanstående kriterier uppfyllas.

Delrekommendation A.1 — Informationsutbytets ändamålsenlighet, effektivitet och proportionerlighet

1. Relevanta myndigheter bör, i tillämpliga fall, efter mottagande av en motiverad begäran från en myndighet som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller utföra andra uppgifter avseende finansiell stabilitet, som ett minimum samla in och utbyta följande kategorier av information: den information som anges i punkterna a–e i delrekommendation C.1 avseende alla filialer, och därutöver den information som anges i punkterna f–h i delrekommendation C.1 avseende sådana filialer med betydelse för den finansiella stabiliteten.
2. De relevanta myndigheterna bör rapportera till ESRB och EBA om eventuella problem som uppstår under informationsutbytet.
3. När EBA offentliggör riktlinjer i enlighet med delrekommendation C.1 bör de relevanta myndigheterna som minimum utbyta den information som avses i de riktlinjerna, efter mottagande av en motiverad begäran från en myndighet som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller utföra andra uppgifter avseende finansiell stabilitet.
4. Följande vägledande principer bör iakttas vid ett informationsutbyte:
 - a) Utbytet av information bör vara baserat på en motiverad begäran från en myndighet som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller utföra andra uppgifter avseende finansiell stabilitet i värdmedlemsstaten och den begärda informationen bör vara nödvändig för att utföra dessa uppgifter, med beaktande av principen om behovenlig behörighet.
 - b) Den information som ska omfattas av utbytet bör stå i relation till filialernas betydelse för den finansiella stabiliteten i den medlemsstat som begär informationen.
 - c) Myndigheter som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller utföra andra uppgifter avseende finansiell stabilitet bör beakta tillgänglig information innan de begär information från andra relevanta myndigheter.
 - d) Relevanta myndigheter bör tillhandahålla den begärda informationen utan onödigt dröjsmål.
 - e) Relevanta myndigheter bör, inom ramen för gällande rättsliga regelverk, använda sina befogenheter för att samla in de begärda uppgifterna om de inte är direkt tillgängliga för de relevanta myndigheterna.
 - f) Relevanta myndigheter bör om möjligt använda befintliga rapporteringsmallar.
 - g) Relevanta myndigheter bör överföra uppgifter i användarvänliga format som möjliggör ytterligare automatisk behandling av uppgifterna.
 - h) Relevanta myndigheter bör vid behov vidta åtgärder för att möjliggöra konfidentiell informationsöverföring.
 - i) Den mottagande myndigheten bör säkerställa minst samma grad av konfidentialitet för informationen som tillämpas av den myndighet som tillhandahåller informationen.
5. Om myndigheter som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller utföra andra uppgifter avseende finansiell stabilitet i värdmedlemsstaten är inaktiva, kommer detta att anses vara tillräckligt förklarat om det finns belegg för att det inte finns några filialer som är relevanta för den finansiella stabiliteten i deras medlemsstat eller om myndigheterna försäkrar att de har all information som är nödvändig för att de ska kunna utföra sina uppgifter. Om relevanta myndigheter är inaktiva kommer detta att anses vara tillräckligt förklarat om de inte har erhållit en motiverad begäran om information från en relevant myndighet i värdmedlemsstaten som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller utföra andra uppgifter avseende finansiell stabilitet.

Delrekommendationen A.2 — mekanismer för samarbete och informationsutbyte

1. De relevanta myndigheterna bör se till att alla frivilliga arrangemang, t.ex. samförståndsavtal, bl.a. fastställer en allmän princip för ömsesidigt informationsutbyte i enlighet med principerna för samarbete mellan relevanta myndigheter och standarderna för informationsutbyte på begäran som framgår av delrekommendation A.1.
2. De relevanta myndigheterna ska anses uppfylla kraven i delrekommendation A.2 om de visar att sådana frivilliga arrangemang existerar eller förklarar att de har befogenhet att fritt utbyta informationen enligt delrekommendation A.1 utan att inrätta sådana frivilliga arrangemang.
3. Om relevanta myndigheter underlåter att agera kommer det att bedömas tillräckligt om det finns belegg för att det inte finns några filialer som är relevanta för den finansiella stabiliteten i deras medlemsstat, eller om de myndigheter som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller utföra andra uppgifter avseende finansiell stabilitet försäkrar att de har all information som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter, eller att ingen motiverad begäran om information har lämnats eller mottagits.

Rekommendation B — ändringar av unionens rättsliga ram

För rekommendation B ska nedanstående kriterier uppfyllas.

Europeiska kommissionen bör bedöma huruvida det behövs ändringar av unionslagstiftningen för att säkerställa att de myndigheter som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller utföra andra uppgifter avseende finansiell stabilitet har den information som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter, så att åtminstone:

1. Information som rör de kategorier som anges i delrekommendation C.1 och som ska tas fram av EBA kan samlas in regelbundet efter en motiverad begäran från en myndighet som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller utföra andra uppgifter avseende finansiell stabilitet.
2. Ytterligare information kan samlas in på grundval av en särskild motiverad begäran från myndigheter som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller utföra andra uppgifter avseende finansiell stabilitet.
3. Insamling och/eller informationsutbyte i enlighet med rekommendation A, samt även information som inte är tillgänglig för relevanta myndigheter, är möjlig, särskilt vad gäller artiklarna 40, 47 och 56 i direktiv 2013/36/EU, samt artikel 84 i direktiv 2014/59/EU, särskilt när det gäller utbyte av information om vissa delar av återhämtningsplaner ⁽¹⁾.
4. Definitionen av en betydande filial inom ramen för artikel 51 i direktiv 2013/36/EU på ett korrekt sätt beaktar överväganden avseende finansiell stabilitet i värdmedlemsstaten.
5. Det är uppenbart att myndigheter som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller utföra andra uppgifter avseende finansiell stabilitet kan delta i tillsynskollegierna som observatörer när det gäller artiklarna 51 och 116 i direktiv 2013/36/EU.

Europeiska kommissionen bör också överväga att införliva information som framgår av den förteckning som ska tas fram av EBA enligt delrekommendation C.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/98, kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/99 ⁽²⁾ och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 ⁽³⁾ för att säkerställa att behöriga myndigheter har tillgång till samma uppsättning information som myndigheter som har i uppdrag att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder eller utföra andra uppgifter avseende finansiell stabilitet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtningsplaner och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/99 av den 16 oktober 2015 om tekniska standarder för genomförande avseende fastställande av tillsynskollegiers operativa funktion enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (EUT L 21, 28.1.2016, s. 21).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1).

Rekommendation C — riktlinjer för och övervakning av informationsutbyte

För rekommendation C ska nedanstående kriterier uppfyllas.

Delrekommendation C.1 — riktlinjer för informationsutbyte

Riktlinjerna för informationsutbytet som ska utfärdas av EBA bör omfatta, men inte begränsas till:

- a) En förlaga till ett samförståndsavtal som kan användas av de parter som deltar i informationsutbyte och som kan omfatta ytterligare justeringar som dessa parter anser vara nödvändiga.
- b) Ytterligare principer för ett effektivt och väl fungerande informationsutbyte.
- c) Rapporteringsformat och förlagor för informationsutbyte.
- d) En specificering av den minimiuppsättning information som framgår av delrekommendation C.1, inklusive en förteckning över punkter som ska utbytas utifrån en motiverad begäran från alla filialer, och en förteckning över punkter som ska utbytas utifrån en motiverad begäran för filialer med betydelse för den finansiella stabiliteten.

Delrekommendation C.2 — granskning av hur effektivit informationsutbytet är och hur väl det fungerar

1. EBA bör, i samarbete med ESRB, granska hur effektivit informationsutbytet är och hur väl det fungerar, mellan de relevanta myndigheterna, baserat på information som dessa myndigheter tillhandahåller.
 2. Baserat på den information som mottagits från de relevanta myndigheterna inom ramen för kriterierna för efterlevnad 2 som är relevanta för delrekommendation A.2 samt den information som erhållits från ESRB, bör EBA regelbundet, minst en gång om året, rapportera till ESRB om hur effektivit informationsutbytet mellan de relevanta myndigheterna är och hur väl det fungerar, inbegripet antalet begäranden om information och svarstid, samt om de samförståndsavtal som har ingåtts.
-

II

*(Meddelanden)*MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende M.9512 — EQT/Colony Capital/Zayo)****(Text av betydelse för EES)**

(2019/C 412/02)

Kommissionen beslutade den 22. november 2019 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den inre marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sv>) under Celexnummer 32019M9512. EUR-Lex ger tillgång till unionslagstiftningen via internet.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

RÅDET

**Slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om
utbildning av ungdomsarbetare**

(2019/C 412/03)

RÅDET OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, FÖRSAMLADE I RÅDET,

ÄR MEDVETNA OM FÖLJANDE:

1. I rådets resolution om Europeiska unionens ungdomsstrategi 2019–2027 uppmanas medlemsstaterna och Europeiska kommissionen att bland annat stödja utvecklingen av högkvalitativt ungdomsarbete på lokal, regional, nationell och europeisk nivå, inbegripet utbildning för ungdomsarbetare.
2. Ungdomsarbetets mångfald och särdrag i medlemsstaterna återspeglar medlemsstaternas respektive historia, socioekonomiska förhållanden och kulturella kontext, liksom deras nationella, regionala och lokala prioriteringar.
3. Trots olikheterna finns det en grundläggande samsyn i fråga om ungdomsarbetarnas utbildningsbehov, som har sin grund i ett långvarigt samarbete på det europeiska ungdomsområdet, gemensamma värderingar och ett stort antal studier, förklaringar, program, slutsatser och rekommendationer om ungdomsarbete ⁽¹⁾. Denna gemensamma utgångspunkt understöds av verksamheter som bland annat syftar till att ta fram en europeisk klassificering av yrkesstandarder, kartlägga ungdomsarbetarnas utbildnings- och yrkesbanor, höja kvaliteten på ungdomsarbetsutbudet, tillhandahålla information om ungdomsarbete och stödja ungdomsarbetsares yrkesutveckling genom EU:s program och Europarådets portfölj för ungdomsarbete.
4. Utbildningen av ungdomsarbetare bör anpassas för att motsvara de enskilda medlemsstaternas specifika behov och förhållanden. Därför behövs ett flexibelt, användarstyrt och sektorsövergripande tillvägagångssätt med flera nivåer.
5. Exempel på aktörer som kan stå för utbildning av ungdomsarbetare är ungdomsorganisationer, ungdomsarbetsorganisationer, kommunala och regionala ungdomsarbetsorganisationer och andra organisationer i det civila samhället samt utbildningsinstitutioner som erbjuder studier med koppling till ungdomsarbete.
6. Eftersom utbildningen av ungdomsarbetare måste anpassas till nationella förhållanden går det inte alltid att direkt överföra resulterande modeller eller praxis från en medlemsstat till en annan.

⁽¹⁾ Se hänvisningarna i bilagan.

7. Färskastudier och undersökningar⁽²⁾ visar att det råder brist på högkvalitativ utbildning på ungdomsarbetsområdet liksom brist på fortbildning för ungdomsarbetare i Europa. Likaså råder det brist på information och uppgifter om utbildningsbehoven och om det befintliga utbudet i de olika medlemsstaterna.
8. Högkvalitativ, flexibel och praktiskt inriktad utbildning för ungdomsarbetare som grundar sig på regelbunden forskning är en avgörande förutsättning för och en drivkraft bakom såväl kvaliteten hos som erkännandet av ungdomsarbetet.

RÅDET OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, FÖRSAMLADE I RÅDET, SOM BETONAR

9. behovet av att utveckla och tillhandahålla högkvalitativ utbildning för ungdomsarbetare, med utgångspunkt i det europeiska ungdomsarbetets mångfald,
10. behovet av att undersöka utbildningsvägarna för avlönade eller frivilliga ungdomsarbetare ytterligare; det saknas kunskap om hur den formella utbildningen och det icke-formella lärandet hänför sig till det praktiska ungdomsarbetet och förbereder ungdomsarbetarna för detta; man måste också kartlägga ungdomsarbetarnas karriärvägar och få en djupare insikt i förvaltningen av ungdomsorganisationer, ungdomsarbetsorganisationer samt kommunalt eller regionalt ungdomsarbete för att stödja arbetsplatsanknuten utbildning; dessutom behövs det ytterligare information om hur ungdomsarbetarnas sammanslutningar och nätverk kan ges större inflytande och stärkas med avseende på peer learning, inbördes rådgivning och kamratstöd,
11. den viktiga roll som forskning samt praktiskt inriktade bottom-up-perspektiv och bottom-up-strategier spelar för utbildningen av ungdomsarbetare,
12. betydelsen av och potentialen inom peer learning, kamrathandledning, mentorskap samt handledd och reflektiv praktik för utbildningen av ungdomsarbetare,
13. erkännandet av de många olika kompetenser⁽³⁾ som ungdomsarbetare behöver i arbetet med ungdomar allt eftersom deras livssituation förändras,
14. betydelsen av grundläggande utbildning och fortbildning av ungdomsarbetare i syfte att bemöta och på ett adekvat sätt ta itu med framväxande problem av relevans för ungdomar, till exempel digitaliseringen, migration, klimatförändringarna, en arbetsmarknad i förändring, hot mot demokratin och de mänskliga rättigheterna samt den ökade osäkerheten,
15. möjligheten att beakta utbildningen av ungdomsarbetare som ett verktyg för genomförandet av den europeiska ungdomspolitikens mål och de europeiska strategierna för ungdomsarbete, särskilt Europeiska unionens ungdomsstrategi 2019–2027,
16. betydelsen av att hållbara strukturer och resurser för utveckling av de europeiska ungdomsarbetarnas utbildning inrättas eller stärks, beroende på vad som är lämpligt,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA OCH EUROPEISKA KOMMISSIONEN ATT, INOM SINA RESPEKTIVE BEHÖRIGHETSOMRÅDEN, PÅ LÄMPLIG NIVÅ OCH MED VEDERBÖRLIG HÄNSYN TILL SUBSIDIARITETSPRINCIPEN,

17. med utgångspunkt i den befintliga kartläggningen forska vidare om de nuvarande systemen för utbildning av ungdomsarbetare i Europa, så att man får fördjupade kunskaper om hur politik, metoder och verktyg som tagits fram på europeisk nivå påverkar utbildningen av ungdomsarbetare i medlemsstaterna; när så är möjligt bör informationsinsamlingen ske via tillgängliga instrument, till exempel Europeiska kunskapscentrumet för ungdomspolitik och wikinätverket för ungdomsfrågor,

⁽²⁾ Se hänvisning 4 i bilagan.

⁽³⁾ *Youth work (education) in flux: contemporary challenges in an erratic Europe*, rapport av Tomi Kiilakoski och Marko Kovacic om EU:s ungdomskonferens, Helsingfors den 1–3 juli 2019.

18. utveckla en gemensam förståelse mellan medlemsstaterna om kvaliteten på och målen för utbildningen av ungdomsarbetare och att främja utvecklingen av sådana flernivåstrategier för utbildning av ungdomsarbetare som är flexibla och praktiskt inriktade och kan anpassas så att de tillgodoser varje medlemsstats nationella, regionala och lokala behov och infriar de förväntningar som finns nationellt, regionalt och lokalt,
19. inrätta kompetensbaserade ramar för formell och icke-formell utbildning av ungdomsarbetare, där man beaktar de skilda utbildningsbehoven hos anställda/avlönade ungdomsarbetare – sådana som vill göra karriär inom ungdomsarbete – samt frivilliga ungdomsarbetare och ungdomsledare som är hänvisade till peer learning och använder digitalt lärande och andra innovativa metoder; sådana ramar uppställer inte några formella krav på nationella utbildningsprogram och kommer fullt ut att respektera de nationella befogenheterna,
20. uppmuntra medlemsstaterna att, när så är lämpligt, göra en landsspecifik kartläggning av de kompetenser som behövs inom ungdomsarbetet, liksom av deras viktigaste beståndsdelar, och att i enlighet med detta utvärdera, uppdatera och vidareutveckla de program för utbildning av ungdomsarbetare som anordnas av utbildningsinstitutioner på lokal, regional eller nationell nivå eller av organisationer som anordnar utbildning på området för ungdomsarbete – både beträffande grundläggande och kontinuerligt lärande,
21. uppmuntra medlemsstaterna, Europeiska kommissionen och relevanta nationella institutioner och aktörer på ungdomsområdet att samarbeta med Europarådet, ungdomsorganisationer och andra relevanta organisationer och nätverk för att vidareutveckla utbildningen av ungdomsarbetare på europeisk nivå,
22. främja och underlätta bilateralt och multilateralt samarbete, särskilt på sektorsövergripande nivå, mellan offentliga förvaltningar i medlemsstaterna, universitet och utbildningsinstitutioner, däribland yrkesskolor och organisationer med etablerade utbildningsprogram för ungdomsarbetare och sådana som vill utveckla sådana program,
23. främja kontinuerligt samarbete mellan offentliga anordnare av ungdomsarbete och civilsamhällesorganisationer som arbetar med utbildning av ungdomsarbetare i syfte att utbyta erfarenheter och sprida inspiration i hela Europa; i detta syfte och i tillämpliga fall bör de möjligheter som ges genom relevanta EU-program, exempelvis Erasmus+, användas,
24. stärka utbildningen av ungdomsarbetare och forskningen på detta område liksom erkännandet av icke-formellt lärande inom ungdomsarbetet genom att ge möjligheter till utbyten, samarbete och nätverksbyggande då man på ett effektivt sätt utnyttjar de möjligheter som ges genom EU:s program och fonder, exempelvis Erasmus+, den europeiska solidaritetskåren, de europeiska struktur- och investeringsfonderna, Horisont 2020 och Kreativa Europa,

UPPMANAR EUROPEISKA KOMMISSIONEN ATT

25. senast i slutet av 2021 undersöka möjligheterna att vidareutveckla utbildningen av ungdomsarbetare, bland annat genom att utarbeta en rådsrekommendation om detta ämne,
 26. förbättra den digitala kompetensen genom icke-formellt lärande och icke-formell utbildning, med beaktande av processen för uppdatering av den befintliga handlingsplanen för digital utbildning så att den utvidgas till att även omfatta ungdomsarbete.
-

BILAGA

1. Hänvisningar

Vid antagandet av dessa slutsatser erinrar rådet särskilt om följande:

1. Rådets slutsatser om ungdomars tillgång till kultur (2010/C 326/02).
2. Resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om ungdomsarbete (2010/C 327/01).
3. Rådets slutsatser om den östliga dimensionen av ungdomars deltagande och rörlighet (2011/C 372/03).
4. Europeiska kommissionen, *Working with young people: the value of youth work in the European Union* (2014).
5. Rådets slutsatser om förstärkning av ungdomsarbete för att garantera sammanhållna samhällen (2015/C 170/02).
6. Rådets resolution om stimulering av ungdomars politiska deltagande i Europas demokratiska liv (2015/C 417/02).
7. Förklaring från det andra europeiska konventet om ungdomsarbete, 27–30 april 2015.
8. Slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om ungdomssektorns roll i ett integrerat och sektorsövergripande tillvägagångssätt för att förebygga och bekämpa våldsinriktad radikaliserings bland ungdomar (2016/C 213/01).
9. Slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om främjande av nya tillvägagångssätt inom ungdomsarbetet för att upptäcka och utveckla ungdomars potential (2016/C 467/03).
10. Rådets slutsatser om ungdomsarbetets roll till stöd för ungdomars utveckling av viktiga livskunskaper som underlättar en lyckad övergång till vuxenlivet, ett aktivt medborgarskap och arbetslivet (2017/C 189/06).
11. Rådets slutsatser om smart ungdomsarbete (2017/C 418/02).
12. Europarådets rekommendation CM/Rec(2017)4 från ministerkommittén till medlemsstaterna om ungdomsarbete.
13. Resolution från Europeiska unionens råd och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet: Europeiska unionens ungdomsstrategi 2019–2027 (2018/C 456/01).
14. Meddelande från kommissionen om handlingsplanen för digital utbildning, COM(2018) 22 final.
15. Partnerskapet mellan Europeiska kommissionen och Europarådet på ungdomsområdet: *Mapping the educational and career paths of youth workers, Part I. Report*.

2. Definition

I dessa slutsatser från rådet gäller följande definition:

ungdomsarbetare: en yrkesverksam, en volontär eller en ungdomsledare som underlättar ungdomars lärande och personliga och sociala utveckling och som motiverar och hjälper dem att bli självständiga, aktiva och ansvarstagande individer och medborgare. Utförandet av ungdomsarbete bygger på principerna om ungdomars frivilliga och aktiva deltagande.

Rådets slutsatser om Eurojust – unionens enhet för rättsligt samarbete i den digitala eran

(2019/C 412/04)

RÅDET HAR ANTAGIT FÖLJANDE SLUTSATSER:

1. Rådet hänvisar till den nya strategiska agendan 2019–2024 som antogs av Europeiska rådet den 20 juni 2019, genom vilken skyddet av medborgare och friheter fastställdes som en central prioritering för nästa institutionella cykel. I enlighet med den strategiska agendan är unionen fast besluten att bygga vidare på och stärka vår kamp mot terrorism och gränsöverskridande brottslighet, förbättra samarbetet och informationsutbytet och vidareutveckla unionens gemensamma instrument.
2. Rådet välkomnar Eurojusts årsrapport för 2018 (7944/19) och de ytterligare framsteg som Eurojust har gjort med att fullgöra sin uppgift att som en central aktör verka för att underlätta och stärka samordningen och samarbetet på det rättsliga området mellan nationella myndigheter vid utredningar och lagföring av de allvarligaste formerna av gränsöverskridande brottslighet, i synnerhet terrorism, människohandel, människosmuggling, it-brottslighet och korruption. Under 2018 ökade, precis som under tidigare år, antalet ärenden vid Eurojust stadigt.
3. Rådet är tillfreds med att Eurojust har ingått nya samarbetsavtal med Albanien och Georgien och har slutfört förhandlingarna om ett samarbetsavtal med Serbien, liksom med att nya sambandsåklagare har stationerats vid Eurojust. Dessa samarbetsavtal bidrar, precis som sambandsåklagarna, avsevärt till att underlätta det rättsliga samarbetet med dessa tredjeländer, vilket även kan gagna andra aktörer, särskilt Europeiska åklagarmyndigheten (EPPO), som inrättades genom förordning (EU) 2017/1939 ⁽¹⁾. Eurojust uppmanas att se till att de nya samarbetsavtalen träder i kraft så snart som möjligt, och i varje fall före den 12 december 2019, vilket är det datum då förordning (EU) 2018/1727 ⁽²⁾ ska börja tillämpas. Eurojust uppmanas att utreda om samarbetsavtal behöver ingås med andra tredjeländer i samband med upprättandet av samarbetsstrategin på grundval av artikel 52.1 i nämnda förordning. Rådet uppmanar också kommissionen att utarbeta rekommendationer om att inleda förhandlingar om internationella avtal så snart som möjligt efter den dag då nämnda förordning börjar tillämpas.
4. Rådet välkomnar att Eurojusts antiterrorism-register togs i drift i september 2019. I detta register sammanförs rättslig information om utredningar och åtal i kampen mot terrorism från EU:s alla medlemsstater. Registret, som innehåller information som översänts i enlighet med rådets beslut 2005/671/RIF ⁽³⁾, kommer att göra EU:s och dess medlemsstaters kamp mot terrorismen mer effektiv. Med tanke på att detta översändande av information från medlemsstaternas behöriga myndigheter till Eurojust är en förutsättning för att antiterrorism-registret ska fungera effektivt och ge mervärde till utredningarna vid medlemsstaternas myndigheter, upprepar rådet medlemsstaternas skyldighet att översända sådan information i enlighet med rådets beslut 2005/671/RIF.

Eurojusts roll

5. Rådet framhåller att Eurojust är en avgörande aktör inom området med frihet, säkerhet och rättvisa. Eurojust har en speciell och proaktiv roll vad gäller att samordna ärenden på området rättsligt samarbete i unionen. Eurojust är den enda EU-byrå som samordnar rättsliga myndigheter i varje länk i säkerhetskedjan. Byrån har en unik och mycket viktig roll inom samordning av utredningar och lagföring av allvarlig gränsöverskridande brottslighet mellan de nationella myndigheter som ansvarar för utredningar och lagföring under varje steg av den straffrättsliga processen, från det att ett brott börjar utredas fram till den slutliga domen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF (EUT L 295, 21.11.2018, s. 138).

⁽³⁾ Rådets beslut 2005/671/RIF av den 20 september 2005 om informationsutbyte och samarbete när det gäller terroristbrott (EUT L 253, 29.9.2005, s. 22).

6. Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) ansvarar för att stödja medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter med att förebygga och bekämpa allvarlig gränsöverskridande brottslighet. Eurojusts uppgift är däremot att stödja och stärka samordning och samarbete mellan de nationella myndigheter som har till uppgift att utreda och lagföra allvarlig gränsöverskridande brottslighet, både under utredningen och lagföringen. Eurojust och Europol kompletterar varandra och bör fortsätta sina insatser för ett nära och kompletterande arbete. Rådet är fast övertygat om att såväl Europol som Eurojust har ett intresse av att båda byråerna fungerar väl och effektivt, eftersom båda inom ramen för sina respektive mandat har samma målsättning: att effektivare bekämpa gränsöverskridande brottslighet i EU och därmed skapa ett säkrare Europa.
7. EPPO och Eurojust bör upprätta och upprätthålla en nära förbindelse som baseras på ett inbördes samarbete inom deras respektive mandat och behörighet och på utveckling av operativa, administrativa och förvaltningsmässiga inbördes förbindelser i enlighet med vad som anges i artikel 100 i förordning (EU) 2017/1939 om EPPO och i artikel 50 i förordning (EU) 2018/1727 om Eurojust. Eurojust kommer troligen att spela en viktig roll inom ramen för EPPO:s arbete, särskilt under dess tidiga skede. Eurojust innehar även en mycket viktig roll i fall där både deltagande och icke deltagande medlemsstater berörs samt i fall av bedrägeri som faller utanför EPPO:s behörighet. Båda aktörer har en unik roll och plats på EU-området med frihet, säkerhet och rättvisa. Rådet uppmanar Eurojust att upprätta en nära förbindelse med EPPO så snart denna myndighet har inlett sin operativa verksamhet. Eurojust bör sträva efter att bistå EPPO, särskilt efter att denna myndighet inlett sin verksamhet, bland annat genom att dela med sig av sin expertis, som förvärvats under nästan 20 år, i samordningen av och stödet till komplexa gränsöverskridande utredningar och förbindelser med stater utanför EU. Ett samarbetsavtal mellan EPPO och Eurojust bör ingås så snart som möjligt.
8. Rådet framhåller även betydelsen av samarbete mellan Eurojust och andra EU-organ och EU-byråer, såsom Olaf och Frontex. Alla dessa EU-aktörer bör, inom ramen för sina respektive mandat, samarbeta för att identifiera ytterligare synergieffekter och till fullo och konsekvent utnyttja sin potential att bistå medlemsstaterna i deras insatser för att skapa en säkrare miljö för EU-medborgarna.
9. Rådet uppmanar Eurojust att fortsätta att till fullo utnyttja sin unika ställning och utöka sin proaktiva roll genom att lägga fram synpunkter om utveckling och trender vad gäller brottslighet och kriminella företeelser inom och utanför EU och genom att öka de nationella myndigheternas kunskaper och stärka deras beredskap genom att dela med sig av information till dessa.

Digital straffrätt och ärendehanteringssystem (CMS)

10. Rådet understryker att EU:s polisiära och rättsliga samarbete kräver att informationsutbytet förbättras och att interoperabiliteten mellan EU-informationssystemen säkerställs, i full överensstämmelse med kraven på dataskydd, eftersom detta kommer att stärka ett snabbt, tillförlitligt och säkert utbyte av information och bevis mellan byråer och organ som Europol, Olaf, Frontex, EPPO och Eurojust. Eurojust har en avgörande roll när det gäller att säkerställa att nationella data kan kopplas till varandra, så att kopplingar mellan olika brottsutredningar kan göras. Man bör för detta ändamål säkerställa att de nationella medlemmarna i Eurojust har tillgång till det system för digitalt utbyte av elektroniska bevis som kommissionen har inrättat och som sköts av medlemsstaterna.
11. Rådet uppmanar kommissionen och Eurojust att fortsätta det initiativ om digital straffrätt som man lade fram vid mötet i rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 6 december 2018 och som syftar till att göra det möjligt för rättsliga myndigheter i unionen att upprätta säkra förbindelser med varandra för att sända och ta emot (känsliga) uppgifter i brottmål. Man bör därvid beakta befintliga it-lösningar, som systemet för digitalt utbyte av elektroniska bevis och nätapplikationen för säkert informationsutbyte (Siena).

12. Det är mycket viktigt att Eurojusts it-infrastruktur och ärendehanteringssystem (CMS) fungerar effektivt och korrekt, i full överensstämmelse med kraven på dataskydd, så att Eurojust kan stödja nationella rättsliga myndigheter som hanterar allvarliga gränsöverskridande brottmål. Detta är av största vikt för att Eurojust ska kunna förse de behöriga nationella myndigheterna med den information och återkoppling om resultaten av uppgiftsbehandlingen som de kan förvänta sig i enlighet med den rättsliga ramen för Eurojust. Det nuvarande ärendehanteringssystemet är ganska gammalt och stöder inte informationsutbytet på ett korrekt sätt. Eurojust bör därför undersöka hur man kan förbättra och modernisera sitt ärendehanteringssystem, med beaktande av interoperabiliteten med befintliga lösningar och med lösningar som är under utveckling (t.ex. systemet för digitalt utbyte av elektroniska bevis).

Den nya Eurojustförordningen

13. Förordning (EU) 2018/1727 om Eurojust kommer att tillämpas från och med den 12 december 2019. Den nya rättsliga ramen gör det möjligt för Eurojust att på ett effektivare sätt hantera den ständigt ökande efterfrågan från de nationella myndigheterna, särskilt inom prioriterade brottsområden som terrorism, människohandel, människosmuggling, it-brottslighet och korruption.
14. Så snart den förordningen har börjat tillämpas kan Eurojusts kollegium formellt lägga fram ett utkast till ny arbetsordning, i enlighet med artikel 5.5 i förordningen. Efter rådets godkännande kan Eurojusts kollegium anta denna ordning. De berörda aktörerna uppmanas att göra allt som krävs för att främja ett snabbt antagande av arbetsordningen, som bör göra det möjligt för Eurojust att utföra sitt arbete på ett mer effektivt sätt.
15. Rådet anser att det är mycket viktigt att Eurojust kan koncentrera sig på sitt operativa arbete, särskilt eftersom antalet ärenden ständigt ökar. Eurojust uppmanas därför att fortsätta att genomföra ändringar som leder till en effektivare och modernare styrning som EU-byrå. Med tanke på Eurojusts unika roll på EU-nivå när det gäller att samordna utredningar och lagföring vid allvarlig gränsöverskridande brottslighet, inbegripet dess betydande stöd till gemensamma utredningsgrupper, bör man säkerställa att Eurojust kan inrikta sig på ärenden som kräver sådan samordning. Andra ärenden som kan underlättas genom informationsutbyte och/eller översändande av rättsliga handlingar bör hanteras genom andra kanaler, till exempel det europeiska straffrättsliga nätverket.
16. Rådet välkomnar det avtal som ingåtts mellan Eurojust och Danmark som säkerställer att tillämpningen av Eurojustförordningen inte lämnar några luckor i EU:s ramar för rättsligt samarbete.

Förbättring av samarbetet och samordningen med nätverk

17. Rådet hänvisar till sina slutsatser av den 6 juni 2019 om synergier mellan Eurojust och de nätverk som inrättats av rådet på området straffrättsligt samarbete (EUT C 207, 18.6.2019, s. 1). Rådet uppmanar Eurojust att, i samarbete med det europeiska straffrättsliga nätverket, nätverket mot folkmord, nätverket för gemensamma utredningsgrupper och det europeiska rättsliga nätverket mot it-brottslighet (EJCN), genomföra slutsatserna i det dokumentet, med beaktande av förslagen och rekommendationerna i det gemensamma dokument som bifogas slutsatserna.

Resurser

18. Rådet hänvisar till Europeiska rådets slutsatser av den 18 oktober 2018, där man efterlyser åtgärder för att ge Europol och Eurojust tillräckliga resurser för att möta de nya utmaningar som den tekniska utvecklingen och den föränderliga säkerhetshotbilden leder till, inbegripet genom samarbete mellan organ och förbättrad tillgång till information. De nuvarande säkerhetshoten mot EU och dess medlemsstater – som utgörs av terrorism, människosmuggling, it-brottslighet, människohandel och narkotikahandel – fortsätter att kräva verkkningsfulla insatser från polisen och rättsväsendet. I detta sammanhang understryker rådet att säkerhets- och straffrättskedjan bör ses som en helhet för att säkerställa övergripande säkerhet i unionen. Betydelsen av alla aktörer i denna kedja och den roll de har bör därför erkännas för att undvika att det uppstår hinder i någon del av kedjan eller, ännu värre, strafflöshet i slutändan.

19. Rådet är medvetet om att Eurojust har en ständigt ökande arbetsbörda, med dess nya arbetsuppgifter i samband med anti-terrorismregistret, det ökade samarbetet med tredjeländer och det praktiska genomförandet av förordning (EU) 2018/1727. Även om Eurojusts operativa arbetsbörda och arbetsuppgifter har ökat avsevärt har dess budget inte gjort det. Dessutom påpekar rådet att den föreslagna ökningen av de finansiella resurserna för brottsbekämpande organ inom ramen för nästa fleråriga budgetram, som kan leda till ett större antal ärenden, kan få ytterligare konsekvenser för Eurojusts arbetsbörda. Rådet upprepar vikten av att it-infrastrukturen och ärendehanteringssystemet är effektiva, aktuella och välfungerande så att Eurojust kan utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt. Rådet inser att det krävs lämpliga mänskliga och finansiella resurser för att åstadkomma sådana förbättringar.
 20. Mot bakgrund av ovanstående anser rådet att Eurojust bör ges tillräckliga resurser, bland annat för att gynna de nätverk som är beroende av Eurojusts budget, för att säkerställa att Eurojust fungerar väl som en viktig aktör inom EU:s säkerhets- och straffrättskedja och för att säkerställa den fortsatta utvecklingen av dess viktiga strategiska och operativa arbete.
-

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

6 december 2019

(2019/C 412/05)

1 euro =

Valuta			Kurs		
USD	US-dollar	1,1094	CAD	kanadensisk dollar	1,4618
JPY	japansk yen	120,44	HKD	Hongkongdollar	8,6852
DKK	dansk krona	7,4722	NZD	nyzeeländsk dollar	1,6886
GBP	pund sterling	0,84453	SGD	singaporiensk dollar	1,5084
SEK	svensk krona	10,5183	KRW	sydkoreansk won	1 317,31
CHF	schweizisk franc	1,0968	ZAR	sydafrikansk rand	16,2232
ISK	isländsk krona	134,60	CNY	kinesisk yuan renminbi	7,7993
NOK	norsk krona	10,1235	HRK	kroatisk kuna	7,4390
BGN	bulgarisk lev	1,9558	IDR	indonesisk rupiah	15 554,41
CZK	tjeckisk koruna	25,533	MYR	malaysisk ringgit	4,6145
HUF	ungersk forint	330,19	PHP	filippinsk peso	56,348
PLN	polsk zloty	4,2772	RUB	rysk rubel	70,7441
RON	rumänsk leu	4,7800	THB	thailändsk baht	33,645
TRY	turkisk lira	6,3893	BRL	brasiliansk real	4,6402
AUD	australisk dollar	1,6190	MXN	mexikansk peso	21,4658
			INR	indisk rupie	79,0435

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

V

(Yttranden)

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Förhandsanmälan av en koncentration

Ärende M.9559 – Telefónica/Prosegur/Prosegur Alarmas España

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2019/C 412/06)

1. Europeiska kommissionen mottog den 27 november 2019 en anmälan av en föreslagen koncentration i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾.

Denna anmälan berör följande företag:

- Telefónica S.A. (*Telefónica*, Spanien).
- Prosegur Compañía de Seguridad, S.A. (*PCS*, Spanien).
- Prosegur Alarmas España, S.L.U. (*Prosegur Alarmas*, Spanien), som tillhör PCS-koncernen.

Telefónica och PCS förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b och 3.4 i koncentrationsförordningen, gemensam kontroll över hela Prosegur Alarmas.

Koncentrationen genomförs genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- Telefónica: global teleoperatör och tillhandahållare av mobilnät, verksam under ett antal olika produktnamn inklusive Movistar, O2 och Vivo. Telefónica är ett helt offentligt företag som är noterat på börserna i Madrid, New York, Lima och Buenos Aires.
- PCS: tillhandahåller säkerhetstjänster för företag, hem och verksamheter. PCS:s verksamhet är uppdelad på tre affärsområden: larm, säkerhet och kontanter.
- Prosegur Alarmas: tillhandahåller installationstjänster för larm och anslutning till larmcentraler i Spanien.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Följande referens bör alltid anges:

M.9559 – Telefónica/Prosegur/Prosegur Alarmas España

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (*koncentrationsförordningen*).

⁽²⁾ EUT C 366, 14.12.2013, s. 5.

Synpunkterna kan sändas till kommissionen per e-post, per fax eller per post. Använd följande kontaktuppgifter:

Epost: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Post:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende M.9653 – Pon Tyre Group/Gilde Fund V/Gundlach Automotive Corporation)****Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande****(Text av betydelse för EES)**

(2019/C 412/07)

1. Europeiska kommissionen mottog den 29 november 2019 en anmälan av en föreslagen koncentration i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾.

Denna anmälan berör följande företag:

- Pon Tyre Group B.V. (Nederländerna), som tillhör gruppen Pon (Pon).
- Gilde Fund V (Nederländerna), förvaltat av Gilde V Management B.V. (Nederländerna).
- Gundlach Automotive Corporation (Tyskland), för närvarande kontrollerat av Gilde Fund V ensamt.

Pon och Gilde Fund V förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b och 3.4 i koncentrationsförordningen, gemensam kontroll över hela Gundlach Automotive Corporation.

Koncentrationen genomförs genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- Pon Tyre Group B.V.: Pon Tyre Group B.V. tillhör Pongruppen, Pon är verksamt inom fyra olika företagskluster: Automotive, inklusive distribution av däck, Pon Bike, Power Systems and Industrial Mobility.
- Gilde Fund V: Gilde Fund V är ett riskkapitalbolag verksamt inom rådgivning till, förvaltning av och investeringar i medelstora företag.
- Gundlach Automotive Corporation: Gundlach Automotive Corporation är främst verksamt inom distribution av däck, fälgar, monterade hjul, sensorer för övervakning av däcktryck (TPMS) samt tillhörande tjänster och förser OEM-tillverkare med program och monteringsjänster.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Följande referens bör alltid anges:

M.9653 – Pon Tyre Group/Gilde Fund V/Gundlach Automotive Corporation

Synpunkterna kan sändas till kommissionen per e-post, per fax eller per brev. Använd följande kontaktuppgifter:

E-post: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax+ 32 22964301

Adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registreringsenheten för företagskoncentrationer
1049 Bryssel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (koncentrationsförordningen).

⁽²⁾ EUT C 366, 14.12.2013, s. 5.

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende M.9586 – SEGRO/PSPiB/7R Projekt 5)****Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande****(Text av betydelse för EES)**

(2019/C 412/08)

1. Europeiska kommissionen mottog den 29 november 2019 en anmälan av en föreslagen koncentration i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾.

Denna anmälan berör följande företag:

- SEGRO plc (SEGRO, Förenade kungariket).
- Public Sector Pension Investment Board (PSPiB, Kanada).
- 7R Projekt 5 sp z o.o. (Målföretaget, Polen).

SEGRO och PSPiB förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen, gemensam kontroll över hela målföretaget. Koncentrationen genomförs genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- SEGRO: innehav, förvaltning och utveckling av moderna lagerlokaler och lätta industrianläggningar i en rad EU-länder.,
- PSPiB: investeringar av nettobidrag till den kanadensisk offentliga sektorns pensionsfonder. Företaget förvaltar en diversifierad internationell portfölj med aktier, obligationer och andra värdepapper med fast avkastning samt investeringar i riskkapital, fastigheter, infrastruktur, naturtillgångar och privat kreditgivning.
- Målföretaget: Ägare till en fastighetstillgång för logistiska ändamål belägen i Plots 37/10, Rokcińska Street, Łódź, Polen.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Följande referens bör alltid anges:

M.9586 – SEGRO/PSPiB/7R Projekt 5

Synpunkterna kan sändas till kommissionen per e-post, per fax eller per brev. Använd följande kontaktuppgifter:

E-post: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registreringsenheten för företagskoncentrationer
1049 Bryssel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (koncentrationsförordningen).

⁽²⁾ EUT C 366, 14.12.2013, s. 5.

ÖVRIGA AKTER

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

**Offentliggörande av ett meddelande om godkännande av en standardändring av
produktspecifikationen för ett namn i vinsektorn i enlighet med artikel 17.2 och 17.3 i
kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/33**

(2019/C 412/09)

Detta meddelande offentliggörs i enlighet med artikel 17.5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/33 ⁽¹⁾.

MEDDELANDE OM GODKÄNNANDE AV STANDARDÄNDRING

"Prosecco"**PDO-IT-A0516-AM06****Datum för inlämning: 3 september 2019****BESKRIVNING AV OCH MOTIVERING TILL DEN ÄNDRING SOM GODKÄNTS****1. Rubriken "Konsumtionsegenskaper"**

Beskrivning: De nya versionerna "brut nature" och "extra brut" läggs till som komplement till versionerna "brut", "extra dry", "dry" och "demi-sec" i kategorin mousserande vin.

Motivering: Genom denna ändring kan beteckningarna "brut nature" och "extra brut" användas till mousserande viner som framställs traditionellt med en resthalt av socker inom de gränser som är tillåtna enligt gällande lagstiftning. Detta ger konsumenterna mer information om produktens särskilda karaktär och dess organoleptiska egenskaper vid konsumtion: från "brut nature" till "demi-sec".

Ändringen gäller artiklarna 5 och 6 i produktspecifikationen och avsnitt 1.4 (Beskrivning av vinerna) i det sammanfattande dokumentet.

2. Rubriken "Förpackning"

Beskrivning: Förseglingar med ett innehåll av kork som motsvarar minst 51 % (räknat i vikt) måste användas, och innehållet av kork i den del av förseglingen som kommer i kontakt med vinet får inte vara lägre än 51 %.

Motivering: Denna ändring görs för att förbättra bilden av mousserande viner med den skyddade ursprungsbe-teckningen "Prosecco". Användningen av förseglingar med ett minsta innehåll av kork som motsvarar minst 51 % räknat i vikt (inbegripet den del som kommer i kontakt med vinet) och upp till 49 % av andra material som är tillåtna enligt gällande lagstiftning syftar till att skydda produkternas anseende och tradition och samtidigt garantera att de mousserande vinernas egenskaper bevaras på ett bättre sätt.

Ändringen gäller artikel 8 i produktspecifikationen, men den påverkar inte det sammanfattande dokumentet.

SAMMANFATTANDE DOKUMENT

1. Produktens namn

"Prosecco"

⁽¹⁾ EUT L 9, 11.1.2019, s. 2.

2. Typ av geografisk beteckning

SUB – skyddad ursprungsbeteckning

3. Kategorier av vinprodukter

1. Vin
4. Mousserande vin
5. Mousserande kvalitetsvin
6. Mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ
8. Pärlande vin

4. Beskrivning av vinet eller vinerna

"Prosecco" – vin

Färg: halmgul.

Doft: elegant, karakteristisk, typisk för de druvor som används vid framställningen.

Smak: torr till halvsöt, frisk och karakteristisk.

Lägsta totala alkoholhalt i volymprocent: 10,50 %.

Lägsta halt av sockerfritt extrakt: 14 g/l.

Analytiska parametrar som inte anges i tabellen nedan överensstämmer med gränserna i nationell lagstiftning och EU-lagstiftning.

Allmänna analytiska egenskaper	
Högsta totala alkoholhalt (i volymprocent)	
Lägsta verkliga alkoholhalt (i volymprocent)	
Lägsta totala syrahalt	4,5 gram per liter uttryckt som vinsyra
Högsta halt av flyktiga syror (i milliekvivalenter per liter)	
Högsta totala halt av svaveldioxid (i milligram per liter)	

"Prosecco" – mousserande vin, mousserande kvalitetsvin och mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ

Färg: halmgul av varierande intensitet, skimrande, med varaktigt skum.

Doft: elegant, karakteristisk, typisk för de druvor som används vid framställningen.

Smak: från brut nature till demi-sec, frisk och karakteristisk.

Lägsta totala alkoholhalt i volymprocent: 11 %.

Lägsta halt av sockerfritt extrakt: 14 g/l.

Analytiska parametrar som inte anges i tabellen nedan överensstämmer med gränserna i nationell lagstiftning och EU-lagstiftning.

Allmänna analytiska egenskaper	
Högsta totala alkoholhalt (i volymprocent)	
Lägsta verkliga alkoholhalt (i volymprocent)	
Lägsta totala syrahalt	4,5 gram per liter uttryckt som vinsyra
Högsta halt av flyktiga syror (i milliekvivalenter per liter)	
Högsta totala halt av svaveldioxid (i milligram per liter)	

"Prosecco" – pärlande vin

Färg: halmgul av varierande intensitet, skimrande, med synlig bildning av bubblor.

Doft: elegant, karakteristisk, typisk för de druvor som används vid framställningen.

Smak: torr till halvsöt, frisk och karakteristisk.

Lägsta totala alkoholhalt i volymprocent: 10,50 %.

Lägsta halt av sockerfritt extrakt: 14 g/l.

De organoleptiska egenskaperna hos den pärlande typ av vin som traditionellt framställs genom jäsning på flaska kan variera vid konsumtion.

Färg: kan eventuellt vara grumlig.

Doft: behaglig och karakteristisk, ibland med inslag av brödskorpa och jäst.

Smak: torr, skummig och fruktig, ibland med inslag av brödskorpa och jäst.

Analytiska parametrar som inte anges i tabellen nedan överensstämmer med gränserna i nationell lagstiftning och EU-lagstiftning.

Allmänna analytiska egenskaper	
Högsta totala alkoholhalt (i volymprocent)	
Lägsta verkliga alkoholhalt (i volymprocent)	
Lägsta totala syrahalt	4,0 gram per liter uttryckt som vinsyra
Högsta halt av flyktiga syror (i milliekvivalenter per liter)	
Högsta totala halt av svaveldioxid (i milligram per liter)	

5. Vinframställningsmetoder

a) Grundläggande oenologiska metoder

Oenologisk metod som inbegriper den del av produkten som är avsedd för framställning av mousserande vin eller mousserande kvalitetsvin

Specifika oenologiska metoder

När det gäller den del av produkten som är avsedd för framställning av mousserande vin eller mousserande kvalitetsvin är det tillåtet att lägga till produkter som framställts av druvsorterna chardonnay, pinot bianco, pinot grigio och pinot nero (vitt vin), enskilda eller i kombination, upp till högst 15 %, under förutsättning att de druvor av sorten "glera" som används vid vinframställningen odlas på vingårdar med en enda sort eller på vingårdar där förekomsten av andra mindre druvsorter än de som är tillåtna för denna metod inte överstiger 15 %.

b) Högsta avkastning

"Prosecco"

18 000,0 kg druvor per hektar

"Prosecco"

135,0 hektoliter per hektar

6. Avgränsat geografiskt område

Druvor som används för att framställa vin som omfattas av ursprungsbeteckningen "Prosecco" måste odlas inom det område som utgörs av provinserna Belluno, Gorizia, Padua, Pordenone, Treviso, Trieste, Udine, Venedig och Vicenza.

7. Huvudsakliga druvsorter

Glera lunga W. – serprino

Glera lunga W. – glera

Glera W. – serprino

8. Beskrivning av sambandet

Vin med den skyddade ursprungsbeteckningen "Prosecco" – alla vinkategorier

Naturliga faktorer som är relevanta för sambandet

Produktionsområdet för viner med den skyddade ursprungsbeteckningen "Prosecco" ligger i nordöstra Italien och kännetecknas av ett platt landskap med en del kuperade områden. Klimatet i detta område av regionerna Veneto och Friuli är tempererat. I norr ligger Alperna som en barriär mot den kalla nordanvinden, och i söder fungerar Adriatiska havet som en huvudled för siroccovindarna. Detta gör att området får tillräcklig nederbörd, i synnerhet under sommarmånaderna, att temperaturen är måttlig och att vinstockarna får tillräckligt med vatten under knopparnas och klasarnas tillväxtfaser.

I slutet av sommaren, när antalet soltimmar minskar och de torra boravindarna blåser från öster, är det stora temperaturvariationer mellan dag och natt. Under denna period bildas betydande mängder av aromatiska ämnen i druvorna, som befinner sig i sin sista mognadsfas.

Produktionsområdet är rikt på mineraler och spårämnen. Jordmånen är mestadels av alluvialt ursprung och har en övervägande lerig och siltig textur. En betydande andel av jorden utgörs av partiklar som är större än 2 mm. Detta beror på erosionen av dolomit och förekomsten av fluviala avlagringar, vilket säkerställer en god dränering av marken.

Historiska och mänskliga faktorer

De tidigaste dokumenten där vin av typen "Prosecco" omnämns går ända tillbaka till år 600. Beskrivningen handlar om ett utsökt vitt vin som kommer från karstlandskapet i närheten av Trieste och i synnerhet från området kring byn Prosecco.

Produktionsområdet för detta vin flyttades efterhand till de kuperade regionerna Veneto och Friuli.

Framgångarna för vinerna med beteckningen "Prosecco" beror främst på att skickliga vinodlare redan under 1900-talets början utvecklade de bästa uppbindningsteknikerna för vinstockar av den mycket livskraftiga druvsorten glera. Syftet var att begränsa den produktiva bördan för varje vinstock, så att druvorna kunde mogna på ordentligt och bevara sin aromatiska potential. De utformade även de bästa vinframställningsteknikerna med användning av naturlig andra jäsnings, inledningsvis på flaska och senare i behållare av rostfritt stål.

Under det förra århundradet bildades ett nätverk av mycket skickliga vetenskapliga och tekniska experter som arbetade med att fullända framställnings- och bearbetningsmetoderna för viner av typen "Prosecco". Detta bidrog till att förstärka de egenskaper som gör vinet lättigenkännligt och uppskattat av kunderna, både inom landet och utanför. En avgörande faktor var tillverkarnas förmåga att experimentera med och förbättra teknikerna för framställning och den andra jäsnings, vilket gjorde att de kunde bevara druvornas dofttoner i vinets aromatiska profil.

Orsakssamband mellan den geografiska miljön och produktens specifika egenskaper

Det milda klimatet, med regn och varma siroccovindar under sommaren, är avgörande för att vinstockarna ska kunna utvecklas på bästa sätt under växtsäsongen.

Temperaturvariationerna mellan dag och natt och de torra förhärskande boravindarna under det sista skedet av druvornas mognadsprocess bidrar till bevarandet av "sura" ämnen och ansamlingen av de aromatiska prekursorer som ger vinerna deras typiska blommiga och fruktiga toner.

Den alluviala jordmånen har en lerig-siltig textur och är ganska bördig. Detta ger utmärkta skördar i kvantitativa termer, måttliga nivåer av sockerackumulering och tillräckligt av de mineraler och spårelement som behövs för att druvorna ska få en välbalanserad kemisk och sensorisk sammansättning. Detta gör i sin tur att det går att få fram ett basvin med måttlig alkoholhalt för framställning av pärlande och mousserande viner med den friska, torra och fruktiga sensoriska profil och de typiska smakegenskaper som kännetecknar viner med beteckningen "Prosecco".

De druvsorter som odlas – framför allt glera – har vanligen en måttlig sockerackumulering och ett optimalt innehåll av syra och aromatiska ämnen (mognad). Detta ger ett behagligt aromatiskt basvin med låg alkoholhalt som kan användas för att framställa "Prosecco".

De pärlande och mousserande versionerna av "Prosecco" är vanligen torra med en sensorisk profil som kännetecknas av en ljus halmgul färg och en bra balans mellan fina bubblor och varaktigt skum.

Vinerna har fina och eleganta dofter med distinkta blommiga (vita blommor) och fruktiga inslag (äpple, päron, exotiska frukter och citrus). Smaken kännetecknas av en god balans mellan söta och sura komponenter, som skapar en frisk, mjuk och livlig karaktär.

För att ytterligare förstärka egenskaperna hos den mousserande versionen av detta vin används charmatmetoden för naturlig andra jäsning av basvinet. Denna andra jäsning sker i stora behållare eller tankar och ger vinet dess eleganta och livliga smak.

Det är denna metod som gör att viner med beteckningen "Prosecco" kan uppnå sin fulla aromatiska potential och sin behagligt friska och karakteristiska smak som gör dem så eftertraktade och uppskattade av konsumenterna i Italien och på andra håll i världen.

Det bör även nämnas att icke-mousserande vin med beteckningen "Prosecco" framställs i begränsad mängd. Detta vin har en sensorisk profil som liknar de typer som beskrivs ovan, men med en säregen fruktig och fyllig smak.

Viner med den skyddade ursprungsbeteckningen "Prosecco" uppskattas av konsumenterna både i Italien och i andra delar av världen.

9. Väsentliga ytterligare villkor (förpackning, märkning, andra krav)

Vin med den skyddade ursprungsbeteckningen "Prosecco"

Rättslig ram:

EU:s lagstiftning

Typ av ytterligare villkor:

Undantag från produktion i det avgränsade geografiska området

Beskrivning av villkoret:

Genom det undantag som föreskrivs i artikel 5.1 a i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/33 kan verksamheten för framställning av alla typerna av vin även utföras inom det administrativa territoriet i de kommuner i provinsen Verona som ligger intill det avgränsade produktionsområdet, under förutsättning att druvorna kommer från vingårdar som brukades aktivt den 30 november 2011. Dessa verksamheter kan även utföras i andra provinser i anslutning till det avgränsade produktionsområdet om ett enskilt tillstånd har beviljats av ministeriet.

Under förutsättning att enskilda tillstånd har beviljats av ministeriet och att hänsyn tas till de traditionella framställningsplatserna kan den andra jäsningen av det basvin som används för framställning av de pärlande och mousserande vinkategorierna även utföras i det avgränsade geografiska områdets omedelbara närhet i enlighet med artikel 5.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/33.

Vin med den skyddade ursprungsbeteckningen "Prosecco" – Ytterligare geografisk enhet

Rättslig ram:

EU:s lagstiftning

Typ av ytterligare villkor:

Kompletterande bestämmelser om märkning

Beskrivning av villkoret:

På etiketterna till viner med den skyddade ursprungsbeteckningen "Prosecco" är det tillåtet att hänvisa till "provinsen Treviso" eller "Treviso", till "provinsen Trieste" eller "Trieste" eller "Pokrajina Trst" eller "Trst" om de respektive partierna endast består av druvor som skördats på vingårdar i de relevanta provinserna eller om produkten har framställts och förpackats i samma provins som druvorna odlades, i enlighet med artikel 55 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/33 och artikel 120.1 g i förordning (EU) nr 1308/2013.

Vin med den skyddade ursprungsbeteckningen "Prosecco"

Rättslig ram:

EU:s lagstiftning

Typ av ytterligare villkor:

Förpackning i det avgränsade området.

Beskrivning av villkoret:

Bestämmelserna om tappning inom det avgränsade området har fastställts i linje med EU:s lagstiftning (artikel 4.2 i förordning (EU) nr 607/2009). I enlighet med nämnda lagstiftning måste tappning äga rum i det avgränsade geografiska området för att skydda kvaliteten och anseendet hos vinerna med den skyddade ursprungsbeteckningen "Prosecco" och för att garantera deras ursprung och säkerställa effektiviteten i de relevanta kontrollerna. Vin av typen "Prosecco" har särskilda egenskaper och kvaliteter som är kopplade till det geografiska ursprungsområdet och beteckningens anseende, och dessa kan garanteras på ett bättre sätt om vinet tappas i produktionsområdet, eftersom tillämpningen och efterlevnaden av alla tekniska bestämmelser om transport och tappning anförtros företag i området som har nödvändig kunskap och kännedom, såväl som ett intresse av att bevara det anseende som har uppnåtts. Dessutom gör kraven att vinproducenterna omfattas av ett effektivt system för tappningskontroller av de behöriga organen, så att man kan undvika alla eventuella risker med att transportera produkten utanför tappningsområdet. Denna bestämmelse gynnar därför vinproducenterna själva, som är måna om och ansvariga för att skydda beteckningens kvalitet och anseende.

Länk till produktspecifikationen

<https://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/14390>

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV